

STAM
INTER
BOOKS

DRIFTS DREAM Online

เล่ม

1

Lilin : เขียน

วงแหวนแห่งมอบิลัส

SIAM INTER
Multimedia

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

Lilin.

Real Dream Online วงแหวนแห่งเมอบีอุส เล่ม 1. -- กรุงเทพฯ : สยามอินเตอร์บุ๊คส์, 2555.

320 หน้า.

1.นวนิยายแฟนตาซี. I.ชื่อเรื่อง.

ISBN : 978-616-254-376-0

ชื่อหนังสือ : Real Dream Online วงแหวนแห่งเมอบีอุส เล่ม 1

ผู้เขียน : Lilin

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง : ตุลาคม 2555

จำนวน : 320 หน้า

ราคา : 200 บาท

ลิขสิทธิ์เป็นของ สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ ภายใต้การดูแลของ บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ห้ามลอกเลียนแบบส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด ไม่ว่าจะรูปแบบ หรือวิธีการใดๆ ในกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์ การบันทึก การถ่ายภาพ หรือวิธีการใดโดยมิได้รับอนุญาต ยกเว้นเพื่อการประชาสัมพันธ์หนังสือเท่านั้น

ผู้จัดพิมพ์
คณะที่ปรึกษา

ผู้อำนวยการสายกองบรรณาธิการพ็อกเก็ตบุ๊ค
บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการสำนักพิมพ์
ผู้ช่วยบรรณาธิการ
เลขานุการกองบรรณาธิการ
ผู้จัดการฝ่ายเตรียมผลิต
หัวหน้าแผนกศิลปกรรม กองงานปกและสื่อสิ่งพิมพ์
หัวหน้าแผนกศิลปกรรม กองงานศิลปกรรมออกแบบรูปเล่ม
กองงานศิลปกรรม

ออกแบบปก
ภาพปก
จัดรูปเล่ม
หัวหน้ากองงานพิสูจน์อักษร
รองหัวหน้ากองงานพิสูจน์อักษร
พิสูจน์อักษร
ผู้อำนวยการใหญ่สายงานธุรกิจสิ่งพิมพ์
ผู้อำนวยการฝ่ายประชาสัมพันธ์
ผู้อำนวยการฝ่ายต่างประเทศ
ผู้อำนวยการใหญ่สายการผลิตและพัฒนาสินค้า
ฝ่ายการผลิต
แยกสี
พิมพ์ที่
จัดจำหน่ายทั่วประเทศ

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์
ระวี ไหลทอง, สมชาย กรุสวนสมบัติ, สฤกษ์กุล แจ่มสมบุญ, วิฑูร นิรันดร์ฉาย,
อัญชลี อิระลินธุ์, วิรัตน์ ทิมพูนพิศกุล, ปราชญ์ ไชยคำ, นवलพร สิทธิธนาวิธาน,
ภูษณาภรณ์ เกษเมธการุณ
เอกระพีร์ สุขกุลพิพัฒน์
สิทธิเดช แสนสมบุญสุข
ศรียรรณ บุญประเสริฐ
ธนัช ทวีวาร
ปฎิญา ชูศักดิ์
อรุณพร พาหุบุตร
นพกานต์ วงษ์คล้าย
เบญจภัทร บุญงกษรัตน์
ประพัทธ์ รัตธาวี, ศศิวิมล บุญสุภา, ภคิน พันธ์อำพล, กฤษณา ฤกษ์แสงศรี,
นิลยา บุญช่วยชูสกุล, ชนม์ณิสศา จุลจินดา, ฐาปนันท์ ศรีฉวีรัฐ
Turk CG Pool
metaldoll
กฤษณา ฤกษ์แสงศรี
สุชาดา บุญเสริมเจริญสุข
พรทิพย์ พวงจำปา
อังศุกานต์ กันอุทัย
ดวงตา เทียมทัต
ณิชนันท์ วิบูลย์ศิริวงศ์
กิตติวัฒน์ นิรันดร์ฉาย
ชูชัย ศิระจินดา
ปฎิวัติ มัชฌาประเทศ, ยุวศรี หิรัญโน
S.S.Film Process
บริษัท กีเลนการพิมพ์ จำกัด
บริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน) 459 ซ.ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก
เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310
โทร. 0-2694-3031-33 ต่อ 1601-1607, 0-2276-5035-39
ลูกค้าสัมพันธ์ : โทร. 0-2693-0904

พิมพ์บน
กระดาษกอนอมสายตากรีนรีด
www.greenread.com

คำนำสำนักพิมพ์

ก่อนที่จะกล่าวถึงนิยายเรื่องนี้ ผมขอออกตัวไว้ก่อนเลยนะครับว่า ผมอิจฉานายเมอบิอุส พระเอก(?) ของเราจริงๆ ให้ตายสิ (ถ้าอยากรู้ว่าผมไปอิจฉาอะไรเขา ลองอ่านดูสิครับ รับรองว่าต้องมีผู้อ่านที่อิจฉาเขาเหมือนกับผมแน่ๆ)

จะเกิดอะไรขึ้น เมื่อชายหนุ่มผู้โชคร้าย(?) ได้เข้าไปในโลกของเกมออนไลน์โดยที่ไม่ได้รู้เรื่องราว แถมยังความจำเสื่อม กระทั่งชื่อตัวเองก็ยังจำไม่ได้ แต่ยังไม่พอแค่นั้น เขายังต้องเป็นผู้ชนะสงครามในโลกแห่งเกมใบนี้ เพื่อที่จะรักษาอาการบาดเจ็บสาหัสจากอุบัติเหตุ ซึ่งถ้าเขาทำไม่สำเร็จ เขาก็ต้องตาย...

ครั้งแรกที่ผมได้อ่านนิยายเรื่องนี้ เมื่อสักราวๆ กลางปี 2554 นั้น ผมรู้สึก่านิยายเรื่องนี้เป็นนิยายที่ฉีกแนวออกมาจากนิยายแนวหลักในช่วงนั้นพอสมควร ถ้าจำไม่ผิดนิยายเกมออนไลน์ในยุคนั้นตัวเองต้องเก่งเวอร์ชนิดที่ว่าไม่มีใครสู้ได้ ไม่ก็ในเกมจะต้องมีพลังปราณ พลังจิต พลังเวท วิทหายุทธ์ หรืออาวุธของตัวเองต้องเป็นดาบ และตัวเองต้องมีสัตว์เลี้ยงเท่ๆ ซึ่งในตอนนั้นหันไปอ่านเรื่องไหนๆ ก็จะต้องเจอพวกเนื้อหาราวๆ นี้อยู่เสมอ

แต่นิยายเรื่องนี้ก็กลับเล่นพล็อตเรื่องที่ต่างออกมา ทั้งตัวเอกที่แทบจะไม่ได้มีความสามารถอะไรเลย กลิ่นอายของเรื่องที่คล้ายกับการได้อ่านการ์ตูนญี่ปุ่นสักเรื่อง และยังมีทั้งมุมที่แอบล้อนิยาย เกม หรือการ์ตูนเรื่องต่างๆ ได้อย่างน่าดูชม (ดังนั้นถ้าหากว่ามีตัวละคร หรือฉากที่คุ้นๆ ก็ลองเดาดูนะครับ ว่าผู้เขียนเค้าเจตนาล้อเรื่องอะไร)

ถึงแม้ว่านิยายเรื่องนี้จะไม่ได้ธรรมดาอย่าง Fate Online หรือไม่ได้แหวกแนวเท่ากับ JOQ Online ที่ได้ออกวางแผงไปก่อนหน้านี้ก็ตาม แต่รับรองได้เลยครับ ว่านิยายเรื่องนี้จะมอบความสนุกในอีกแนวทางให้กับท่านผู้อ่าน ประหนึ่งได้อ่านหนังสือการ์ตูนดีๆ ชักเรื่องเลยทีเดียว

ขอให้ท่านผู้อ่านติดตามเอาใจช่วยนายเมอบิอุส พระเอก(?) ของเราด้วยนะครับ ว่าเขาจะเอาชีวิตรอดจากความยุติธรรมของทางระบบได้อย่างไร

บรรณาธิการ

สารบัญ

บทนำ	15
ตอนที่ 1 จุดเริ่มต้นของการไม่สิ้นสุด	17
ตอนที่ 2 จักรกภาพ กูมิโอ	39
ตอนที่ 3 อีกร่างหนึ่งของกูมิโอ	52
ตอนที่ 4 อาชีพของเมอบิอุส	74
ตอนที่ 5 ทำไม้ตายสุด Cool	89
ตอนที่ 6 เสือสองตัวในกำเดียวกัน	109
ตอนที่ 7 วิฤตการณ์ของป่ามายา	127
ตอนที่ 8 ป่ามายาที่ถูกทำลาย	142

ตอนที่ 9	กัศาร์ฟิฟอร์เซีย	156
ตอนที่ 10	อาชีพขั้นที่สองของเมอบีอุส	176
ตอนที่ 11	คู่หูคนใหม่ที่ป่วนกว่าเก่า	202
ตอนที่ 12	อินารีฟูกุจับตัวไป	228
ตอนที่ 13	วันแห่งสงครามของกองโจร	252
ตอนที่ 14	กองทัพที่สาม	265
ตอนที่ 15	จัดการเหล่ากองโจร	279
ตอนที่ 16	วันแสนสบายในเมืองเอริเซ่	293
ตอนพิเศษ	บทสรุปของหมู่บ้านเอริเซ่	303

ตอนที่ 1

จุดเริ่มต้นของการไม่สิ้นสุด

“อ้อ...!!!”

ต้ออย่าง

ชายหนุ่มคนหนึ่งนอนอย่างอ่อนแรงอยู่บนทางเท้าริมทาง ความเจ็บปวดที่ศีรษะนั้นทำให้เขายกมือขึ้นกุมมันเอาไว้ตามสัญชาตญาณ ก่อนจะสัมผัสได้ถึงของเหลวบางอย่างที่ให้ความรู้สึกอุ่นและเหนอะหนะที่มือ เขาจึงเลื่อนมันไปลงมาในระดับสายตา สิ่งที่เขาเห็นคือของเหลวสีสดที่ชโลมมือของเขาจนเป็นสีแดง

‘นะ...นี่มันเกิดอะไรขึ้น นั่นสิ รถคันเมื่อกี้ผ่าไฟแดงมาชนเรานี่นา’

หลังจากที่เขาคิดถึงสาเหตุที่ทำให้เป็นแบบนี้ ออก เขาก็พยายามมองหาต้นตอ และพบว่ารถยนต์ที่ชนเขาได้แล่นหายไปกับถนนอันวกวนของเมืองใหญ่เรียบร้อยแล้ว ก่อนจะนึกได้ว่าเขามีธุระสำคัญต้องทำ

‘ใช่! ใกล้เวลาเริ่มงานของคุณหนูแล้วนี่นา ไม่ใช่เวลามานอนอยู่แล้ว’

ชายหนุ่มพยายามใช้มือของเขาช่วยพยุงตัวเองขึ้นมา แต่ร่างกาย

ของเขากลับไม่ยอมทำตามความคิดเลยแม้แต่น้อย กระทั่งมือที่ยกอยู่ในระดับสายตา ก็ตกลงบนพื้นอย่างไร้ความควบคุม สติที่เคยมีก็เลือนรางลงอย่างรวดเร็ว

‘...แต่ทำไมถึงได้ดวงเหลือเกิน ถ้างั้นขอพักสายตาสักเดี๋ยวนะ’

แล้วดวงตาคู่นั้นค่อย ๆ ปิดลง เช่นเดียวกับภาพของถนนและคนที่เข้ามาช่วยเขาค่อย ๆ มืดดับไป เสียงสุดท้ายที่เขาได้ยินคือเสียงของรถพยาบาลอันแผ่วเบาที่ฝ่าการจราจรอันติดขัดมาอย่างรวดเร็ว

เมื่อชายหนุ่มรู้สึกตัวอีกที เขาก็นอนอยู่บนเตียงที่กำลังถูกเข็นผ่านทางเดินแคบ ๆ ที่มีไฟสว่างจ้าส่องให้แสงตาอยู่เป็นระยะ ๆ ผู้คนรอบ ๆ ข้างของเขาดูอยู่ในความรีบร้อนกันหมดทุกคน หนึ่งในนั้นมีผู้หญิงที่มีความสำคัญกับเขาอย่างยิ่งกำลังร้องไห้ในขณะที่เรียกชื่อของเขาไม่หยุด

‘นี่ผมอยู่ที่ไหน...นั่นแม่นี่นา แล้วทำไมแม่ต้องร้องไห้ด้วยล่ะทำไม...ฮะ?’

เขาพยายามยื่นมือเข้าไปสัมผัสมารดาของเขา เป็นอีกครั้งที่ความง่วงแบบเดิมเข้ามาจู่โจม แต่ครั้งนี้มันมาพร้อมกับความเจ็บปวดมหาศาลที่ठाโถมเข้ามา จนกลืนให้ตัวเขาหายไปกับคลื่นความเจ็บปวดนั้น

“คนไข้มีอาการเลือดออกในสมอง ต้องรีบผ่าตัดเอาเลือดที่คั่งอยู่ออกมาด่วน ก่อนที่สมองของเขาจะเสียหายไปมากกว่านี้”

เสียงแปลกหูปลุกชายหนุ่มขึ้นมาอีกครั้ง เขาส่ายหัวไปมาช้า ๆ ด้วยความมึนงง รอบตัวเขามีผู้คนมากมายยืนรายล้อมตัวเขาอยู่ ทั้งหมดใส่เสื้อคลุมสีเขียว มีผ้าสีขาวปิดปากปิดจมูกอยู่จนไม่เห็นใบหน้า ดวงไฟหลายดวงที่อยู่ตรงหน้าสว่างเสียจนดวงตาของเขาพร่ามัว ก่อนที่หนึ่งใน

คนเหล่านั้นจะเอาหน้ากากอะไรบางอย่างมาครอบจมูกของเขา กลิ่นของมันช่างหอมหวานชวนให้เคลิบเคลิ้ม ชวนให้เปลือกตาของเขาหนักอึ้งจนไม่อาจลืมตาต่อไปได้ ได้แต่ปล่อยให้ร่างกายไปตามกลิ่นหอมนั้น

เวลาผ่านไปนานเท่าไรเขาก็ไม่อาจทราบได้ ก่อนที่เขาจะรู้สึกตัวอีกครั้ง ตอนนี้อยู่บนเตียงในห้องสีขาวยขนาดใหญ่ ตามตัวของเขา มีสายหลายเส้นฝังเชื่อมตัวเขาเข้ากับเครื่องมือบางอย่างที่เขาไม่เคยเห็น

“น่าเสียดายนะครับ เขาได้รับการรักษาช้าเกินไป เลือดที่คั่งอยู่สร้างความเสียหายกับสมองของเขา มากกว่าที่เราคิดไว้ ถึงแม้มันจะยังไม่หยุดทำงานก็ตามที แต่ก็ไม่สามารถเชื่อมต่อกับร่างกายของคนไข้ได้อีก การที่ร่างกายของเขายังไม่ตายนั้น คงต้องขอบคุณอุปกรณ์เหล่านี้ที่ช่วยยื้อชีวิตของเขาเอาไว้”

เสียงของชายในชุดสีขาวยาวที่เขาไม่เคยได้ยินดังขึ้น ก่อนที่กลิ่นบางอย่างที่คุ้นเคยลอยมาแตะกับจมูกของเขา กลิ่นนั้นคือกลิ่นของแชมพูที่แม่เขาชอบใช้ให้เขาไปซื้อทั้ง ๆ ที่เขาไม่เต็มใจ ทำให้เขารู้ว่าแม่เขาอยู่ข้างกายเขาตัวเอง สัมผัสของมือที่กอบกุ่มมือของเขาไว้มันเปียกชุ่มไปด้วยน้ำตา ทำให้เขาพยายามปลอบใจแม่ของเขา

‘แม่ แม่ร้องให้ทำไมครับ’

ทว่า ไม่มีใครเลยที่มีปฏิกริยากับเสียงของเขา ทำให้เขาเข้าใจว่าเสียงเหล่านั้นดังก้องอยู่แต่ภายในหัวของเขาเท่านั้น

“มีทางช่วยลูกของผมไหมครับ”

เสียงของชายคนหนึ่งดังขึ้น มันเป็นเสียงที่ปกติแล้วจะคอยดูว่ากล่าวเขาเมื่อเขาทำในสิ่งที่ไม่สมควรเสมอ ๆ มันเป็นเสียงของพ่อ พ่อของเขาที่เข้มแข็งอยู่ตลอด พ่อที่ไม่เคยยอมแพ้หรือย่อท้อต่อสิ่งไหน ๆ แต่ทำไมเสียงที่เคยเข้มแข็งตลอดเวลานั้นมันถึงโรยแรงเหลือเกิน

‘พ่อ พ่อครับเป็นอะไร’

อีกครั้งที่เขาไม่สามารถเปล่งเสียงออกมาได้ ไม่สามารถแม้แต่หันหน้าไปมองว่าตอนนี้พ่อของเขาเป็นอย่างไรบ้าง ทำให้เขาตระหนักได้ว่ามีบางอย่างผิดปกติเกิดขึ้นกับเขา

“มีครับ แต่มันยังไม่เคยทดลองกับสิ่งมีชีวิตเป็นเพียงแค่ทฤษฎีเท่านั้น และมันคงเป็นทางเลือกเดียวที่ลูกชายคุณเหลืออยู่แล้ว”

‘ทำไมล่ะครับ ผมไม่ได้เป็นอะไรสักหน่อย ทำไมพูดเหมือนผมจะตายอย่างนั้นล่ะ?’

เสียงของตัวชายหนุ่มเองดังขึ้นแต่ในห้วงความคิดของตัวเองอีกครั้ง

‘แม่ แม่บอกเขาสิว่าผมไม่เป็นอะไร เดี่ยวกินยา นอนพักแป๊บเดี๋ยวก็ลุกขึ้นไปกอดแม่ได้แล้ว’

“ทางไหนคะหมอ ทางไหนที่จะช่วยลูกชายของชั้นได้”

เขารู้สึกว่าเสียงของแม่ของเขาดังขึ้นใกล้ๆ ตัวเขา แต่ทำไมกลิ่นหอมของนมของแม่เขาถึงได้เหมือนค่อยๆ ห่างไกลไปเรื่อยๆ แบบนี้ จนเหมือนแม่ของเขาไม่ได้อยู่กับเขาอีก แต่สัมผัสของมือที่กอบกวมมือของเขาอยู่นั้นทำให้เขาเชื่อว่าแม่อยู่ใกล้ๆ เขานี่เอง

“ตอนนี้เราต้องให้เขาเข้าไปในโลกจำลองที่ชื่อว่า Real Dream ก่อนครับ”

โลกจำลองนี้มีอีกชื่อว่าเกม Real Dream Online ชายหนุ่มรู้จักเกมนี้ดี มันเป็นเกมที่เปิดมานานกว่า 15 ปีแล้ว คนสำคัญของเขาก็อยากให้เขาไปร่วมเล่นเกมนี้กับเธอมาก แต่เนื่องจากค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงทำให้เขาไม่มีโอกาสได้ลองสัมผัสมัน แล้วทำไมล่ะ ทำไมเขาต้องเล่นเกมนี้ด้วย

“แล้วมันเกี่ยวอะไรกับลูกของผมครับ?”

เสียงของพ่อถามขึ้นมาได้ตรงใจของเขาพอดี นอกจากแม่แล้วคนที่รู้ใจเขามากที่สุดคงเป็นพ่อนี้แหละ

‘พ่อครับ ขอผมเห็นหน้าพ่อหน่อยได้ไหมครับ พ่อช่วยยื่นหน้ามาทางนี้หน่อย’

ชายหนุ่มพยายามพูดแต่ก็ไม่มีเสียงดังออกจากปากของเขาแม้แต่

“ตอนนี้คลื่นสมองของคุณกำลังอ่อนลงไปเรื่อยๆ ครับ ซึ่งถ้าคลื่นสมองนี้หยุดไปละก็ มันก็หมายถึงชีวิตของเจ้าของด้วยเช่นกัน และการเชื่อมคนไข้เข้ากับโลกจำลองนั้น จะเป็นการรักษาคลื่นสมองของ เขาให้คงอยู่ด้วยครับ ด้วยเหตุนี้จะทำให้เรามีเวลาพอที่จะรอให้สมองของ เขากลับมาเป็นเหมือนเดิม”

“แบบนี้ก็มีหวังแล้วสิคะ ถ้าสมองเขาหายดีเขาก็จะตื่นขึ้นมาเลย ใช่มั้ยคะ คุณหมอ”

เสียงของแม่ฟังดูมีความหวังขึ้นทันที ก่อนจะเศร้าหมองลงอย่างรวดเร็ว เมื่อเห็นสีหน้าของชายในชุดขาวที่อธิบายต่ออย่างซ้ำๆ

“เรายังมีปัญหาและเงื่อนไขอีกหลายข้อครับ อย่างแรกที่สำคัญที่สุด...คือเวลา แม้ว่าเราจะเคยมีกรณีที่ผู้เล่นเป็นเจ้าหญิงนิทราก็ตาม แต่ลูกชายของคุณนั้นอาการหนักกว่ามาก เนื่องจากสมองกับร่างกายขาดการติดต่อกันอย่างสิ้นเชิง แม้จะใช้เครื่องมือที่ทันสมัยที่สุดก็ตาม เวลาที่เราโย้เขาเอาไว้ได้มีเพียงหนึ่งเดือนเท่านั้นครับ”

“ม๊ะ...หมายความว่าพอครบหนึ่งเดือน ลูกของผมจะตายอย่างนั้น เหรอครับ แบบนั้นจะมีประโยชน์อะไร!!!”

พ่อพูดขึ้นมาอย่างตะกุกตะกัก ก่อนจะพูดเสียงดังใส่หมอมที่ยืนอยู่ตรงหน้าของเขา ส่วนชายหนุ่มเองก็ตกใจไม่แพ้กัน ที่ได้ยินว่าเขาต้องตายภายในเวลา 1 เดือน

ทันใดนั้นเองสัมผัสของแม่ที่กุมมือเขาเอาไว้ก็เหมือนว่ามันจะเบาบางลงเรื่อยๆ มันไม่ใช่ความรู้สึกว่าแม่ปล่อยมือของเขาไป แต่เป็นความรู้สึกของเขากำลังค่อยๆ หายไปมากกว่า ยิ่งเป็นการตอกย้ำคำพูดอันแสนน่ากลัวเมื่อครู่นี้ จนต้องกรีดร้องอย่างน่าเวทนา แต่น่าเศร้าเหลือเกิน ไม่มีใครเลยได้ยินเสียงของเขา

‘ไม่ละ...ไม่เอานะ แม่อย่าไปไหนนะครับ ผมกลัว ผมกลัวเหลือเกิน’

“ใจเย็นๆ ก่อนครับ เรายังมีความหวังอยู่ นั่นก็คือ จัสติส ไบโอด คอมพิวเตอร์ที่รับหน้าที่จัดการคลื่นสมองของทุกคนที่เข้าไปในโลกจำลอง ถ้าคนไข้ขอร้องให้จัสติสส่งคลื่นสมองเฉพาะ...เอ่อ...ถ้าพูดง่ายๆ ก็คือ การทำกายภาพบำบัดสมองให้เชื่อมต่อกับร่างกายอีกครั้งครับ ถ้าเป็นแบบนี้ นอกจากลูกของคุณจะฟื้นชีวิตอันตรายนแล้ว ยังมีแนวโน้มสูงว่า เขาจะฟื้นขึ้นมาด้วย”

ชายในชุดสีขาวอธิบาย ตอนนี้อาการของชายหนุ่มนั้นเสมือนว่า ทางจากสมองไปยังร่างกายถูกทำลายลง ทว่าร่างกายของมนุษย์นั้น ถ้ายังมีชีวิตอยู่ก็จะซ่อมแซมตัวเองได้ ทำให้เวลา 1 เดือนที่ได้รับมานั้น ทางที่ถูกทำลายน่าจะถูกซ่อมแซมเสร็จแล้ว

แต่ไม่ว่าร่างกายหรือสมองต่างก็เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ถึงจะเป็นเวลาสั้นๆ ก็ตาม เป็นเหตุให้สมองกับร่างกายจำเป็นต้องใช้เวลาในการปรับตัวให้เข้ากัน แต่กับเด็กหนุ่มคนนี้การรอให้ทั้งสองสิ่งปรับตัวเข้ากันนั้น ดูจะเป็นเรื่องที่น่าท้อใจเกินไป แต่ถ้าได้รับการช่วยเหลือจากจัสติสในการปรับตัวแล้วละก็ สมองกับร่างกายน่าจะปรับตัวเข้ากันได้ ในทันที

“ถ้ามันตกลงค่ะคุณหมอ อะไรก็ได้...อะไรก็ได้ขอให้ลูกของฉันทรอดชีวิตก็พอแล้ว”

“ตกลงครับ คุณหมอมองเอาอะไรก็เอาไปเลย ขอให้ลูกของผมฟื้นขึ้นมา”

ทั้งสองคนตอบแทบจะในทันทีที่ได้ยินว่ายังมีความหวังอยู่ นั่นทำให้ชายหนุ่มตื่นตัวจนร้องไห้ รวากับปาฏิหาริย์ที่น้ำตาของเขาไหลออกมาจากดวงตา ทำให้คนเป็นพ่อแม่เข้ามาดูลูกของพวกเขาด้วยความรวดเร็ว แม้ร่างของลูกชายอันเป็นที่รักจะนอนนิ่งอยู่เหมือนเดิม แต่ทั้งสองก็คิดว่าเขาต้องรับรู้แน่นอน ทำให้ผู้เป็นแม่พูดออกมาอย่างช้าๆ

“ลูกแม่...รัก...ที่สุด...นะ”

น่าเศร้า แม้กระทั่งเสียงที่เขาได้ยินก็เหมือนมันจะค่อยๆ เบาลงจนหายไป ตอนนี้สิ่งเดียวที่เขาได้ยินมีเพียงแต่ความเงียบงันเท่านั้น ถึงแม้ชายหนุ่มจะรวบรวมพลังสักเท่าไรเพื่อพูดว่า ‘ผมรักแม่เหมือนกัน’ สักเท่าไร แต่เขาก็ไม่อาจทำได้แม้แต่ขยับลิ้น

ตอนนี้ภาพที่เขาเห็นมันก็ค่อยๆ มืดลงแล้ว เขาคิดว่าอีกไม่นาน เขาก็คงจะมองไม่เห็นอะไรทั้งนั้น สิ่งสุดท้ายที่เขาเห็นคือภาพของพ่อที่กอดแม่เอาไว้ ในขณะที่แม่ของเขาค่อยๆ โน้มตัวลงมาจูบที่หน้าผากของเขา แล้วทุกอย่างก็มืดลง...

ตอนนี้เขาไม่เหลืออะไรอีกแล้ว ไม่ได้กลิ่น ไม่ได้ลิ้มรส ไม่ได้ยิน ไม่ได้สัมผัส ไม่ได้เห็น

ท่ามกลางความมืด ความเงียบงัน และความว่างเปล่า ที่ดำเนินราวกับชั่ววินาที ได้กัดกินทุกอย่างที่เขาเหลืออยู่จนหมดสิ้น จนแม้แต่เศษเสี้ยวของตัวตนของเขาก็ไม่เหลือ สุดท้ายมีเพียงคำถามเดียวที่วนเวียนอยู่ในหัวของเขา

‘เขาเป็นใคร’

ภายในห้องพิเศษของโรงพยาบาลแห่งเดิม คู่ชายหญิงค่อย ๆ ปลดปล่อยร่างของลูกชายคนเดียวของพวกเขาบนอนลงอีกครั้ง เป็นโอกาสให้นายแพทย์ที่รออยู่ได้อธิบายต่อ

“แต่ผมขอให้พวกคุณทำใจเอาไว้บ้างนะครับ เพราะว่ามันนอกจากเงื่อนไขเรื่องเวลาแล้ว ยังมีอีกหลายอย่างที่รอเขาอยู่ อย่างแรกเลยคือการที่เขาจะพบกับจัสติสได้นั้น เขาจำเป็นต้องเอาชนะสงครามประจำเดือนให้ได้ก่อน แล้วตอนนี้...สถานการณ์ในเกมนั้นค่อนข้างซับซ้อนครับ”

คุณหมออธิบายอย่างช้า ๆ ก่อนจะอธิบายให้ทั้งสองคนฟังต่อว่า จัสติสนั้นถึงจะเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ก็จริง แต่มันมีความนึกคิดเป็นของตัวเอง ทำให้มันจะคิดก่อนเสมอว่าคำสั่งที่ป้อนเข้าไปนั้นสมควรและเป็นเหตุเป็นผลหรือเปล่า แน่แน่นอนว่าการรักษาชีวิตของชายคนหนึ่งที่จะตายไปแล้วในอุบัติเหตุานั้น มันต้องวิเคราะห์ว่าไม่สมควรช่วยแน่

แต่ข้อยกเว้นที่จะทำให้มันรับคำสั่งได้ก็คือ การเอาชนะสงครามประจำเดือนในเกมที่มันดูแลอยู่ ซึ่งที่จะได้รับสิทธิ์การเข้าพบกับความนึกคิดของจัสติสโดยตรง ทำให้มันยอมรับคำสั่งที่ค่อนข้างเห็นแก่ตัวนี้ได้

“เวลาแค่เดือนเดียวจะไม่หายไปหรอกคะ...แล้วลูกฉันจะชนะคนอื่นได้ยังไง...”

แม่ของชายหนุ่มเริ่มร้องไห้อีกครั้ง แม้ว่าเธอจะไม่เคยเล่นเกมแบบนี้มาก่อนเลยก็ตาม แต่คิดว่าคนที่เพิ่งเข้าไปเล่นเกมอย่างลูกชายของเธอ นั้นจะไปเอาชนะคนอื่นที่เล่นมานานกว่าด้วยเวลาแค่นี้ได้ยังไง

“เวลาในโลกจำลองจะเร็วกว่าปกติครับ ถึงจะได้ชื่อว่าสงครามประจำเดือนก็จริง แต่ในโลกจำลองจะเรียกว่าสงครามประจำปีครับ เนื่องจากเวลาในนั้นจะเร็วกว่าทางนี้ 12 เท่า”

“...ลูกของผมเป็นคนฉลาดครับ เวลา 1 ปีนั้นเขาต้องพอทำอะไร

“ได้แน่ ผมมั่นใจอย่างนั้น”

เมื่อได้ยืนยันว่าลูกชายของเขามีเวลา 1 ปี คนเป็นพ่อก็เบาใจลง เขาได้เฝ้ามองการเติบโตของลูกชายมาตลอด แม้ว่าเรื่องข้างหน้าจะยากเพียงใดก็ตาม เขาก็ยังเชื่อว่าชายหนุ่มที่นอนอยู่ต้องทำได้แน่นอน แต่ทางด้านของหมอที่ยืนอยู่ก็กลืนน้ำลายลงคอเอือกใหญ่ ก่อนจะพูดต่ออย่างช้า ๆ

“ปัญหา...ยังไม่หมดครับ...หลังจากที่เขาออนไลน์เข้าสู่โลกจำลอง ยังมีอีกหลายเรื่องที่น่าเป็นห่วง ผมจะค่อย ๆ อธิบายเป็นข้อ ๆ นะครับ”

แสงไฟสีนวลปรากฏขึ้นท่ามกลางความมืดมิด เหมือนมีใครจุดเทียนเล่มเล็ก ๆ ที่ด้านหน้าของเขา ก่อนที่แสงเล็ก ๆ นั้นจะค่อย ๆ ขยายและสว่างขึ้น กลืนตัวเขาเข้าไปจนรอบตัวของเขามีแต่สีขาวสว่าง

เมื่อแสงนั้นค่อย ๆ จางลง ภาพเบื้องหน้าก็ค่อย ๆ ชัดเจนขึ้นมา มันให้ความรู้สึกเหมือนเขาตื่นจากการหลับใหลที่ยาวนาน ข้างหน้าเขามีประตูโบราณที่ทำจากไม้ที่แกะสลักอย่างวิจิตรบรรจงที่ตั้งอยู่ท่ามกลางพื้นที่สีขาวอันว่างเปล่า เมื่อรอบกายไม่มีสิ่งอื่น เขาจึงค่อย ๆ ยื่นมือไปเปิดประตูบานนั้น ข้างในนั้นเป็นห้องโถงของคฤหาสน์ขนาดใหญ่ที่ตกแต่งอย่างหรูหรา มีผู้หญิงใส่ชุดเดรสเกาะอกสีขาวคนหนึ่งยืนยิ้มให้กับเขาก่อนจะพูดด้วยเสียงหวานว่า

“ยินดีต้อนรับสู่เกม Real Dream Online ค่ะ”

“นี่...ผมอยู่ในเกมออนไลน์เหรอครับ”

ชายหนุ่มมองหญิงสาวแสนสวย เธอมีผมสีชมพูอ่อน ดวงตาสีน้ำเงินเข้มและปีกขนาดกำลังดีสีขาว ตามแบบของฉบับนางฟ้าในจินตนาการของคนยุโรป สีหน้าของเขาตอนนี้เต็มไปด้วยความสงสัยในสิ่งที่เธอบอก

“ใช่แล้วค่ะ ตอนนี้คุณกำลังอยู่ในเกม เรียด ดรีม ออนไลน์”

นางฟ้าคนงามติดนิ้วเบาๆ บนอากาศแล้วก็มีสัญลักษณ์ที่เป็นรูปตัว R อยู่บนรูปลูกโลกขนาดใหญ่ลอยมาเป็นฉากหลังของเธอ ชายหนุ่มมองไปยังภาพที่ปรากฏขึ้นมาใหม่อย่างตกตะลึง

“เกมเรียด ดรีม ออนไลน์เป็นเกมที่แม้ว่าจะเปิดมานานกว่า 15 ปี แต่ก็ยังสามารถครองใจของนักเล่นเกมทั่วโลกได้อยู่ค่ะ ตอนนี้ระบบจะทำการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นเพื่อลงทะเบียนนะคะ”

นางฟ้าที่ทำทางกำลังอารมณ์ดีเพราะว่าผู้เล่นตรงหน้าตั้งใจฟังเธออย่างดีนั่นเอง เธอไม่รอให้ชายหนุ่มตอบคำถามก็ถามชายหนุ่มก่อน

“ไม่ทราบว่าต้องการใช้ชื่อในเกมว่าอะไรคะ”

นางฟ้าเอกราชดานและปากกาออกมาจากอากาศ ทำท่าเตรียมจดบันทึกลงในทะเบียนผู้เล่นของระบบ ในขณะที่อีกฝ่ายพยายามคิดอะไรบางอย่างอยู่

“ผมชื่อ...”

“ปัญหายังไม่หมดอีกเหรอคะ คุณหมอ”

แม่ของชายหนุ่มกล่าวด้วยน้ำเสียงตกใจ ก่อนถลึงตามองชายตรงหน้าราวกับคาดคั้นคำตอบจากปากของเขา

“ครับ...เราตรวจพบว่าสมองที่เก็บความทรงจำของเขาเอาไว้ นั้นได้รับความเสียหายด้วยเช่นกัน จึงมีความเป็นไปได้มากกว่า ลูกชายของคุณจะความจำเสื่อมด้วยครับ...”

นายแพทย์พูดด้วยเสียงเศร้า ก่อนจะมองไปยังชายหนุ่มที่เหมือนกับนอนหลับอยู่บนเตียงตรงหน้าของเขา อุปสรรคที่รอชายคนนี้อยู่ในช่างหนักหนาเหลือเกิน แม้ความหวังจะยังมีอยู่ แต่เค้านางแห่งความสิ้นหวังนั้นกลับเด่นชัดกว่ามาก ครั้งนี้แม้แต่คนเป็นพ่อก็ถึงกับหน้าเสียว

“สวัสดีครับ ผมเมอบีอุสครับ
เป็นพระเอกของหนังสือที่อยู่ในมือของท่านนี้
ผมเองก็ไม่รู้เหมือนกันว่าทำไมผมต้องมาเล่นเกมออนไลน์เสมือนจริง
ที่ชื่อว่าเรียลดรีมออนไลน์ด้วย...เอ่อ...
ที่ผมไม่รู้เพราะว่าผมทำอะไรไม่ได้เลย
หรือที่เรียกว่าความจำเสื่อมนั่นเองครับ แต่ท่านนั้นยังไม่พอ
พนักงานของระบบยังบอกด้วยว่า
ผมเป็นผู้เล่นที่อ่อนแอที่สุดในประวัติศาสตร์
คำใบ้เดียวที่ผมมี คือจดหมายลึกลับที่บอกว่า
ผมต้องชนะสงครามประจำปีในอีก 1 ปีข้างหน้าให้ได้
...อืม...ถึงมันจะดูยากมากสำหรับผู้เล่นใหม่อย่างผม
ที่มีเพียงปืนคู่มือในมือ และคู่มือซึ่งออกสาวสวยข้างกายก็ตาม
มันต้องลองดูสักตั้ง
...โอ้แล้วครับ พวกคุณอ่านไม่พืดหรอก
เรื่องซึ่งออกสาวสวยข้างกายที่นอกจากพวกเธอจะสวย
น่ารักสดใสแล้ว พวกเธอยังทำให้หัวใจผมปั่นป่วนในหลายๆ
ด้านได้ตลอดเวลาค่ะ”

ติดตามการเดินทางของเมอบีอุสผู้แสนอ่อนแอ
กับสาว ๆ ที่เห็นเขาเป็นของกินที่ต้องแบ่งกัน
และความยุติธรรมของระบบที่ไม่เหมือนใคร
ไปกับนิยายเกมออนไลน์เสมือนจริงเรื่องล่าสุด
ที่รับประกันความสนุกด้วยยอดผู้เข้าชมกว่า **805,326** ครั้ง
กับ **12,257** คอมเมนต์ และแฟนพันธุ์แท้กว่า **1,225** คน

ราคา **200** บาท

ISBN 978-616-254-376-0

9 786162 543760

0 304008 521001

B1966 / นวนิยายแฟนตาซี / www.smm.co.th / ออกแบบปก : Turk CG Poori / ภาพปก : metaldoll

สำนักพิมพ์สยามอินเตอร์บุ๊คส์ ในเครือบริษัท สยามอินเตอร์มัลติมีเดีย จำกัด (มหาชน)
459 ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310 ลูกค้าสัมพันธ์ โทร. 0-2693-0904